

leypsrók har suðuri: pipara-sveinarnir giftast yvir háls og herðar.

Fólkasambandið.

Aðalskrivstova fólkasambandsins hevíð sent bjóðing til Russlands um at koma til ráðagerðar, men hevur einki frætt hagani. Nú visir tað seg, at Russlandsbrævið er farið til Íslands, meðan Íslandsbrævið er sent til Russlands. Teir eru nú farnir í holt við at rætla hetta aftur.

15 mill. tons farmarum.

Tað vera nógvar farmaskip lógð upp í hesum døgum. Í Danmark ætlast, at tað liggja o. u. 300.000 tons av farmarúmi fyri einki, og úti í heiminum verður bíðið, at talið er uppi á 15 mill. tons tilsamans av upplógðum skipum.

Úr Føroyum.

Tórshavn.

Skipafelagið Føroyar.

„Tjaldur“ kom til Havnar ígjár, 520 tons av góðsi og 14 ferðafólk.

Eykaskip frá Aalborg og Keypmannahavn verður her í morgin. 250 tons av cement og 700 tons av øðrum góðsi.

Fráhaldsarbeiðið.

I. O. G. T. í Føroyum hevur sent út sitt fyrsta blað. Ritstjóri er N. A. Eidesgaard, keypmaður, Tórshavn.

Føroya deild av N. I. O. G. T. sendir um sama mundið út blaðið „Kyndil“, sum er felagsblað fyra stovurnar av N. I. O. G. T. í Føroyum. Vegna sjúkuna er „Kyndil“ enn ikki útkomin. Ritstjóri og útgávudarmaður „Kyndils“ er Th. J. S. Jacobsen, fjarritari, Tórshavn.

Fra Rigsdagen.

Fiskerinevni.

I sin Egenskab af Fiskeriminister fremsatte Stauning forleden Forslag i Landstinget om Oprettelse af et Fiskerinevni for Færøerne. Det skal bestaa af indtil 5 Medlemmer og Sekreter, der udnævnes for et Tidsrum af 3 Aar ad Gangen. Nævnets Opgave, som er nærmere angivet i Markedsudvalgets Betænkning, gaar i Korthed ud paa at overveje og fremsætte Forslag om Foranstaltninger til Ophjælpning af det færøske Fiskeri, herunder ogsaa at søge Erhvervets Konkurrence styrket og fremmet. I Forbindelse med Nævnet vil der blive ansat et Par Fiskerikonsulenter. Den ene er allerede traadt i Virksomhed, og den anden vil blive ansat naar man finder en kvalificeret Mand. Konsulenterne skal navnlig undersøge Eksportmulighederne paa de forskellige udenlandske Markeder.

Den kommunale Valglov.

Ogsaa Justitsminister Zahle modte med et færøsk Forslag, som gaar ud paa at ændre forskellige Bestemmelser i den færøske Valglov for Landkommunerne. Lovforslaget tilsigter navnlig at fastsætte en mere ensartet Fremgangsmaade med Hensyn til Fastsættelsen af Tidspunktet, inden hvilket forfalden Kommuneskat skal være betalt. Man foreslaar, at forfalden Skat skal være indbetalt senest Ugedagen før Valgdagen dersom man ønsker at bevare Valgretten.

FORSIKRINGSAKTIESELSKABET

NATIONAL

(A/S TROLLE & ROTHE)

tegner overalt paa Færøerne, med Undtagelse af Sudero,

Brand-, Ansvars- og Automobillforsikringer ved sin nedennævnte Agent.

Thorshavn, den 24. Januar 1931.

Sagfører H. SIMONS,
Selskabets Agent.

Bekendtgørelse.

Ifølge Aftale med Fogedretten vil der Onsdag den 18. ds. Kl. 11 Fmd. paa Dommerkontoret blive afholdt Auktion over Bortleje af Kommunens Trøer for 3 Aar fra den 1. Januar d. A. at regne.

Konditioner ligger til Eftersyn paa Byraadskontoret fra den 12. ds.

Thorshavn Byraad.

Fiskemarkedet.

(Telegram til Amtet).

Barcelona. Ingen Tilførsel. Priser (Ptas pr. 50 kg.) for 1. Kl. Klipfisk 100—106. Beholdninger (Tons) af alle Klipfiske-sorter 2400.

Genova. Markedet og Priser uforandret. — Fra England »Dracox 22.

Lissabon. 31. Jan. 7. Febr.

Tilførsel (Tons) islandsk Klipfisk 25. Beholdninger (Tons) af portugisisk Klipfisk 231, norsk 26, islandsk 43. Priser (Esc. pr. 60 kg), portugisisk Klipfisk 240, norsk 215, islandsk 215. Markedet svagt.

Bilbao. Ingen Tilførsel. Beholdninger (Tons) af dansk (færøsk) Klipfisk 250, islandsk 350, norsk 25. Priser uforandret.

FORMUE — INDTÆGT

Af Knud Korst.

(Sluttet).

Men naar dette i Virkeligheden er den eneste Vej, bliver den logiske Konsekvens heraf, at man — hvis man vil opnaa noget i den anførte Retning — tilstræber en Overføring af Ejendommen fra private Hænder til Samfundseje. Og da først og fremmest, hvor Ejendommen bortset fra personlige Brugsgenstande og sligt, falder i Arv. Dette saa meget mere, som en saadan Inddragning vilde være den første Forudsætning for, at der kan tales om lige Start, og dermed tilvejebringelsen en Tilstand, hvor alene Evner og Energi er det afgørende. En Konfiskation af Arv vil derfor uægerlig vinde udelte Bifald hos alle begavede Børn af Underklassen. Der kan fremhæves mange tekniske Vanskeligheder ved at føre en saadan Konfiskation af Arv ud i Livet; men der er i hvert Fald ikke Tvivl om, at den danske Arveafgift er altfor lemefædig, ja i Virkeligheden et Slag i Ansigtet paa alle demokratiske Idéer. Hele Arveforholdet er — naar man ser det i Lyset af det Princip, at Arbejdsudbyttet skal svare til Arbejdsindsatsen alene — i den Grad urimeligt, at der en Dag maa komme et kraftigt Fremstød paa dette Felt. Det Offentlige maa nær faa Mulighed for at opsamlé en Fond, hvormed det kan løse andre Problemer til Opnaaelse af lige Start og til andre Foranstaltninger, hvorved Udbyttet i højere Grad kommer til at svare til Arbejdet.

Paa et andet Omraade, hvor Forholdene — set ud fra samme Synspunkt — udfordrer al Retfærdighedssans saa voldsomt, nemlig Ejendomsforholdet til de naturlige Rigtigdomme, maa Demokratiet ligeledes føre sin Aktion tilbunds, d. v. s. til Ejendommens Inddragning under det Offentlige, hvis man i det hele taget vil indføre demokratiske Tilstande i Økonomiens Verden. Det gælder saaledes vore faa mineralske Rigtigdomme,

som Kalk- og kridtveje, Raastoffer til Cement, Kryolit osv., hvilket alt giver store Profitter. Og sidst men ikke mindst gælder det Byggegrunde, særlig i Byerne. Jeg ser ikke rettere, end at den naturlige Konsekvens af Udviklingen maa blive den, at Københavns Kommune indenfor et overskueligt Tidsrum maa blive den faktiske Ejer af hele Kommunens Jord. Hvis ikke vil det store Flertal af Byens Borgere stæde komme til at aflevere en væsentlig Del af de Indtægtsforbedringer, de maatte opnaa.

Ogsaa paa de Omraader, hvor Beskæftigelseslovsatser eller monopolagtige Sammenslutninger eller begge Dele er Profitkilder i større Stil, drives den sociale Bevægelse til at gribe haardt om Tingene, hvis man vil gennemføre i Praksis, at Udbyttet kommer til at staa i et rimeligt Forhold til Arbejdet; f. Eks. ved at føre de paagældende Virksomheder over paa den offentlige Haand.

En og anden vil maaske indvende mod hele min Udredning, at vi trods alt dog er kommet noget nærmere henimod dette, at Udbyttet sættes i Forhold til Arbejdet, f. Eks. gennem Akkordsystemet. Ja, det er sandt, i det smaa udfoldes der stor Omhyggelighed for at tilpasse Indtægten efter Fliid, Dygtighed, Hurtighed, Erfaring og andre Former for særlig god Indsats. Ikke alene gennem Akkorder, men ogsaa gennem Præmier, personlige Tillæg, Avancementstillæg osv. Herigennem fremkommer der jo visse Afvigelser mellem de mange smaa Indtægtsnyderes Indkomster. Men der er i Realiteten sat snævre Grænser for sligt; i det store og hele falder disse Forskelle fuldstændig igennem ved Siden af de Forskelligheder, som udspringer af Forholdet mellem Besiddende og Ikke-Besiddende. Det er her, Problemet er brændende, det er her, de virkelige

FORSIKRINGSAKTIESELSKABET

NORDISK UNION

tegner overalt paa Færøerne ved sin nedennævnte Agent:

Sø- og Transportforsikringer derunder navnlig Skibsforsikringer.

Thorshavn, den 24. Januar 1931.

Sagfører H. SIMONS,
Selskabets Agent.

Bekendtgørelse angaaende Motorskilte.

Fra 1. Marts 1931 skal enhver Motorvogn, der er i Drift, være forsynet med Motorskilte. Disse faas paa Politikontoret eller hos Sysselmændene med Forevisning af Kvittering for at Afgiften for Januar Kvartal 1931 er betalt og mod Erlæggelse af det fastsatte Gebyr.

Færøernes Politikreds, den 12. Februar 1931.

POLITIMESTEREN

Ísur og sild.

Øllum keypmönnum og reiðarum gerst kunnugt, at teir aftur í ár kunnu fáa sera góða agnsild og ís frá Ísvirkinum. — Orðrar biðjast gevast sum skjótast.

ÍSVIRKI

Uliggheder opstaar. Her maa der sættes ind, hvis der skal blive noget ud af vort berømte Motto. —

Nu er jeg ganske klar over, at selv om det skulde lykkes gennem en kraftig social Bevægelse at tilvejebringe en Tilstand, hvor Udbyttet virkelig svarer til Arbejdsindsatsen, saa er dette ikke ensbetydende med den højeste Retfærdighed. Der er jo ikke Tvivl om, at et Samfund, der er saaledes indrettet, kan komme til at rumme lige saa megen Haardhændethed mod de svagere, som det nuværende. Hynd skal gamle Folk stille op under et saadant System; de kan jo ikke yde noget og maatte altsaa leve af Almisser og anden tilfældig Filantropi. Og hvilke Urimeligheder kunde det ikke paa anden Maade føre til; selv om f. Eks. tre Mænd præsterede det samme Arbejde og altsaa tjente lige meget, kunde deres Vilkaar dog blive meget forskellige af andre Grunde; hvis den ene er ugift og bor hjemme, den anden gift med en Kvinde, der selv gaar paa Arbejde, og den tredje gift og har flere Børn — saa vil disse Folk, selv om de yder og tjener det samme, dog komme til at staa som tilhørende tre forskellige Samfundsklasser. En urimelig og utilfredsstillende Tilstand.

Heller ikke »lige Start« vilde dette Princip altid føre til; f. Eks. vilde Enkebørn jo være slemt handicappede.

Det er derfor klart, at Principet: Udbyttet i Forhold til Arbejdet — ikke er tilstrækkeligt som Grundlag for et menneskeligt Samfund. Derfor rejser ganske naturligt Lighedens Ideal bag det nævnte Princip; i Stedet for Kravet om Udbyttet i Forhold til Arbejdet træder Kravet om,

at enhver skal have efter sine Behov, selv om han ikke i alle Tilfælde yder Ækvivalent derfor, men blot fordi han er et Menneske. Dette Princip spiller jo allerede en meget væsentlig Rolle i Nutidens Samfund; det giver sig praktiske Udslag i den sociale Forsorg, i Forsørgertillæg til Embedsstillinger, Skattefradrag under Hensyn til Børnetal osv.

Ja, man kan sikkert sige, at den sociale Bevægelse hidtil har haft mere ud af dette Lighedens Princip end af Princippet: Udbyttet bør tilfalde den, der arbejder. Alligevel er det vel tvivlsomt, om Lighedensprincipet — hvis den sociale Bevægelse skulde stede kraftigere igennem — vil blive mere end et Supplement til Princippet om Udbyttets Fordeling efter Arbejdsindsatsen. Dette vil i hvert Fald blive Tilfældet, saa længe den økonomiske Selvinteresse i større Udstrækning er Drivfjederen ved det nødvendige Arbejdes Udførelse.

Men om dette Krav om en rimeligere økonomisk Ordning skulde det store Flertal af Nationerne — nemlig dem, der ikke faar det fulde Udbytte af deres Arbejde — ogsaa kunne samles.

Eller er de tilfredsstillet ved, at den sociale Bevægelse i Tilknytning til Industrialismen her og der har fort til noget bedre materielle Kaar, har hævet dem et lille Stykke over Hungergrænsen?

